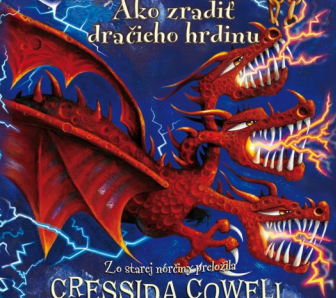

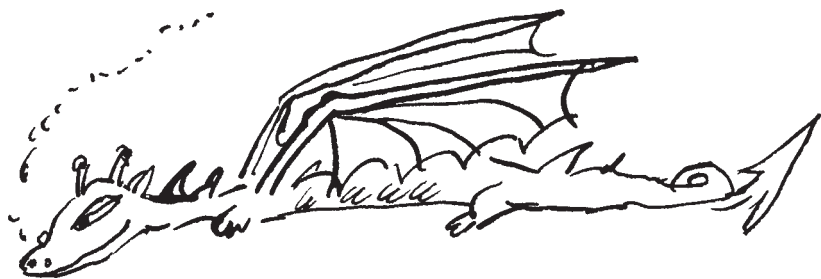
ŠTIKŮT

STRAŠNÝ ŠTUKOVEC III.
KNIHA II

Ako zradiť
dračieho hrdinu

Zo starej nórdickej preložila
CRESSIDA COWELL

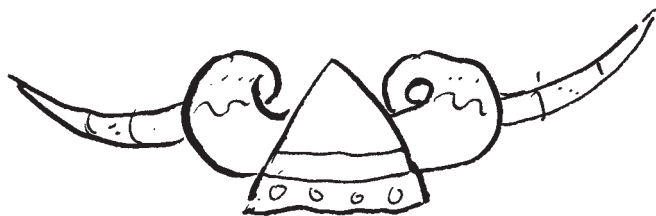
VAROVANIE!

Akýkoľvek vzťah
k historickým

UDALOSTIAM

je náhodný.

**BOLI STE
VAROVANÍ!**

V tejto sérii je 11 kníh.
Čítali ste ich všetky?

1. Ako si uycvičiť draka
2. Ako sa stať púťákom
3. učíme sa dračtinu
4. Ako oklamať dračiu kliatbu
5. Ako zmeniť dračí osud
6. Hrdinov sprievodca smrťiacimi drakmi
7. Ako prežiť dračí útok
8. Ako zlomiť dračie srdce
9. Ako ukradnúť dračí meč
10. Ako sa zmocniť Dračieho drahokamy
11. Ako zraďiť dračieho hrdinu

O ŠTIKÚTOVI

Štikút Strašný Štukovec Tretí bol obávaný šermiar, zaklínač drakov a najväčší vikinský hrdina, aký kedy žil. Jeho pamäti však hovoria o časoch, keď bol ešte celkom obyčajným chlapcom a presviedčal sa, aké je ťažké stať sa hrdinom.

Štikút Strašný
Štukovec Tretí

Bezzubý
a Odinov tesák

Vichromucha

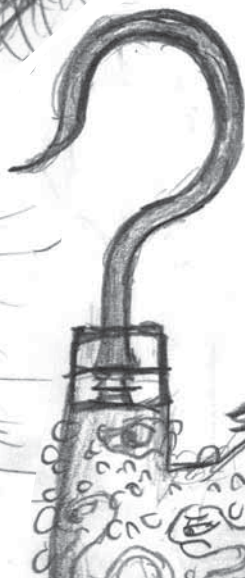

Chladnobrv
obrovský

Rybonoh

Kamikadze

Valhallarama

Trpezlivost

Nevimost

Vetrochod

Soplinoz

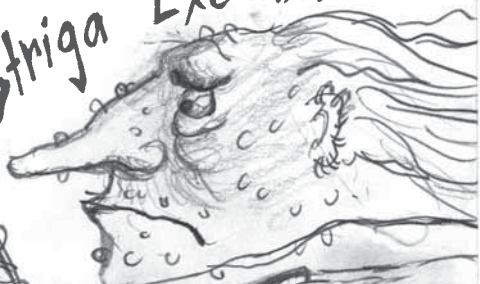

Alvin

Zradný

striga Exellinon

Namyslenost

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2013

First published in Great Britain in 2013

Translation © Otakar Kořínek 2016

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2017

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-2495-2

www.slovart.sk

*Moje poďakovanie patrí Simonovi Cowellovi,
Anne McNeilovej, Naomi Pottermanovej,
Jennifer Stephensonovej a Judith Komarovovej
za všetku pomoc pri písaní tejto knihy.*

Ako zradiť dračieho hrdinu

Zo starej nórčiny preložila

CRESSIDA COWELLOVÁ

slovar

Lode Dračej
značky

VRAŽEDNE

Vodopád

Hrdinový koniec

Koralové
pobrežie
Stroškotancov
Záliv

Spievajúce
piesky
Prievozníkovho
daru

Útes

Hrdinova
úžina

Ostrov
Zajtra

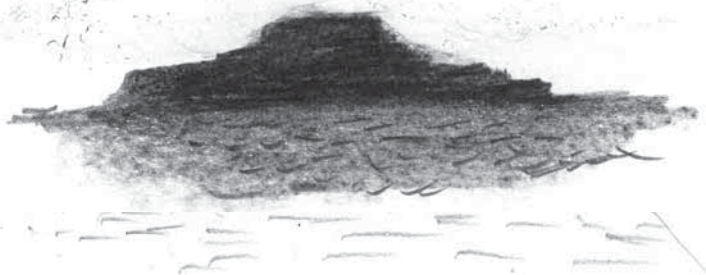

~ OBSAH ~

1. Mama povedala: „Nevychádzaj zo skryše.“	34
2. „Práve sme rozmýšľali, na čej strane si?“	55
3. Plán nevychádza	77
4. Dve červené oči visiace vo vzduchu	93
5. Uhryznutie Špehodraka upíra	103
6. Druhá strana príbehu	121
7. Bezzubého sen	145
8. Alvinov tajný tábor nenájdete, ani keby ste ho hľadali sto rokov	160
9. V Alvinovom vojnovom bunkri	174
10. Zrada a lešť	185
11. Skúšanie hrdinu	206
12. Ten zradný zradca všetkých zradcov	237
13. Medzitým pod drevenými plošinami... ..	242
14. Malá Kamikadzina lekcia, ako vyvolať chaos a zmätok	256
15. Zvonili ste, madam?	261
16. „Môj zub... kde je môj zub?“	282
17. Súboj	291
18. Veľmi krátka kapitola, v ktorej to vyzerá, že päť minút pôjde všetko dobre	311
19. Opäť ide všetko zle, a veľmi rýchlo	315
20. Posledná pieseň Temnobrada Desivého	329
21. V predvečer Zániku na ostrove Zajtra	347
22. Na Hrdinovom konci v jedenástej hodine	383
23. Ešte jeden deň	390

Prekliaty ostrov Zajtra

Ostrov Zajtra sme doteraz nevideli. Ešte sme sa tam neodvážili.

Kedysi na ňom bolo prekvitajúce mesto. Na vežiach stovky nádherných zámkov smelo povievali zástavy Západodivočiny. Mesto vyrástlo vďaka otrockej práci ľudí a drakov, ale napriek tomu bolo krásne a slávne ako mnohé iné mestá pred ním i po ňom.

No pred storočím sa posledný kráľ Západodivočiny Temnobrad Desivý dopustil naozaj hrozného činu.

Temnobradov syn Štikút Strašný Štukovec Druhý so svojim drakom Zúrivcom predložil otcovi pokojnou cestou Dračiu petíciu, v ktorej otca žiadal,

aby skoncoval s utrpením otroctva. Temnobrad pokladal petíciu za vzburu. Syna zabil mečom Víchrobritom a jeho krv preliť na vlastnom tróne.

Tak dopadla kliatba na trón a na ostrov Zajtra. Mesto zničili dračie sily, ktoré najprv prišli pokojne protestovať. Stovku krásnych zámkov do tla vypálili, drak Zúrivec padol do zajatia a v hĺbinách lesného väzenia ho spútali reťazami, z ktorých sa nedalo vyslobodiť.

Temnobrad Desivý svoj strašný zločin oľutoval. Zložil prisahu, že Západodivočina nebude mať kráľa, kým sa nenájde taký, ktorý by bol lepším človekom ako on. Preto stanovil Nesplniteľnú úlohu. Desať Kráľových vecí rozhodil do všetkých štyroch kútov ďalekých končín.

Tieto Veci strážili najstrašnejšie obludy a draky. Nájsť a zhromaždiť ich mohol iba skutočný hrdina, čím by zrušil kliatbu a stal sa nasledujúcim kráľom Západodivočiny.

Ak by sa predsa len našiel veľký hrdina, ktorý by zhromaždil desať Stratených vecí, čo je nepravdepodobné, korunovali by ho, ale iba na dvanásť deň Zániku známeho ako Zánik Yule,

ktorý nastáva iba raz do roka a len na ostrove Zajtra, a korunovali by ho na zvyškoch trónu, kde zomrel Temnobradov syn.

Dovtedy ustanovil Temnobrad spomedzi ľudí a drakov bojovníkov, ktorí sa stali Ochrancami zničenej pevnosti na ostrove Zajtra, takých hrozivých a strašných, že si to ani nemožno predstaviť. Zabijú každého, kto neoprávnene vstúpi na ich územie.

Súostrovie teraz veľmi naliehavo potrebuje kráľa. Drak Zúrivec totiž ušiel z lesného väzenia, kde ho predtým Temnobrad Desivý zotročil, a vykonáva vlastnú kliatbu na ľuďoch, ktorých znenávidel. Jeho zámerom je vyhubiť celú ľudskú rasu.

Drak Zúrivec víťazí. Vypálil celý sever Súostrovia. Ľudia museli zo strachu pred ním žiť v podzemných úkrytoch.

Draka Zúrivca už nemôže nič zastaviť. Nič, iba nový kráľ, lebo ten sa dozvie tajomstvo desiatej Stratenej veci, Dračieho drahokamu, drahokamu, ktorý má moc navždy zničiť draky.

Počas celého roku existuje iba jedno obdobie, kedy môže prípadný kráľ vstúpiť na územie ostrova Zajtra.

Je to jedna z dvanástich rán Dvanástich dní Zániku.

Je zimný deň a ráno deviateho dňa Zániku.

A už je tu nezvyčajne vysoká postava osamelého Prievozníka, ktorý vesluje z obávaného ostrova Zajtra cez úzky prieliv Hrdinovej úžiny na pevninu Vražedných hôr.

Prievozník je druidský Ochranca ostrova Zajtra. Má zaviazané oči a pásku z nich si nemôže sňať, kým nebude korunovaný nový kráľ Západodivočiny. Páska je znamením jeho úlohy ako nestranného a nepodplatiteľného sudcu a Prievozníkovkej bezvýhradnej oddanosti jeho úlohe druidského Ochrancu. No vďaka akejsi nadprirodzenej sile vycíti, že na brehu ho čaká postava so skupinkou prívržencov. Tou postavou je OŠ Ošklilotor. Prievozníkovi svitne nádej.

Konečne... v poslednej chvíli... prichádza hrdina... uplatniť si nárok na kráľovstvo!

Druidský Ochranca vie, že drak Zúrivec už takmer vyhubil ľudskú rasu.

Druidský Ochranca dovesluje k bahnistému brehu Spievajúcich pieskov Prievozníkovho daru, doširoka roztvorí ruky a prednesie to, čo pred ním

predniesol každý rok jeho otec, otec jeho otca a otec otca jeho otca.

„Ten či tá, čo chce byť kráľom, vstúp na ostrov Zajtra, ak si trúfaš! Iba osoba s kráľovými Stratenými vecami môže byť korunovaná za kráľa a žiť...“

Nato sa obráti k OŠovi Ošklilotrovi a kladie predpísané otázky.

„Si ten, čo chce byť kráľom?“

OŠ odvetí: „Som.“

„Si vyvolený predstaviteľ všetkých kmeňov Súostrovia?“ spýta sa druidský Ochranca.

OŠ prikývne.

„Priniesol si dar Prievozníkovi?“ pýta sa druidský Ochranca.

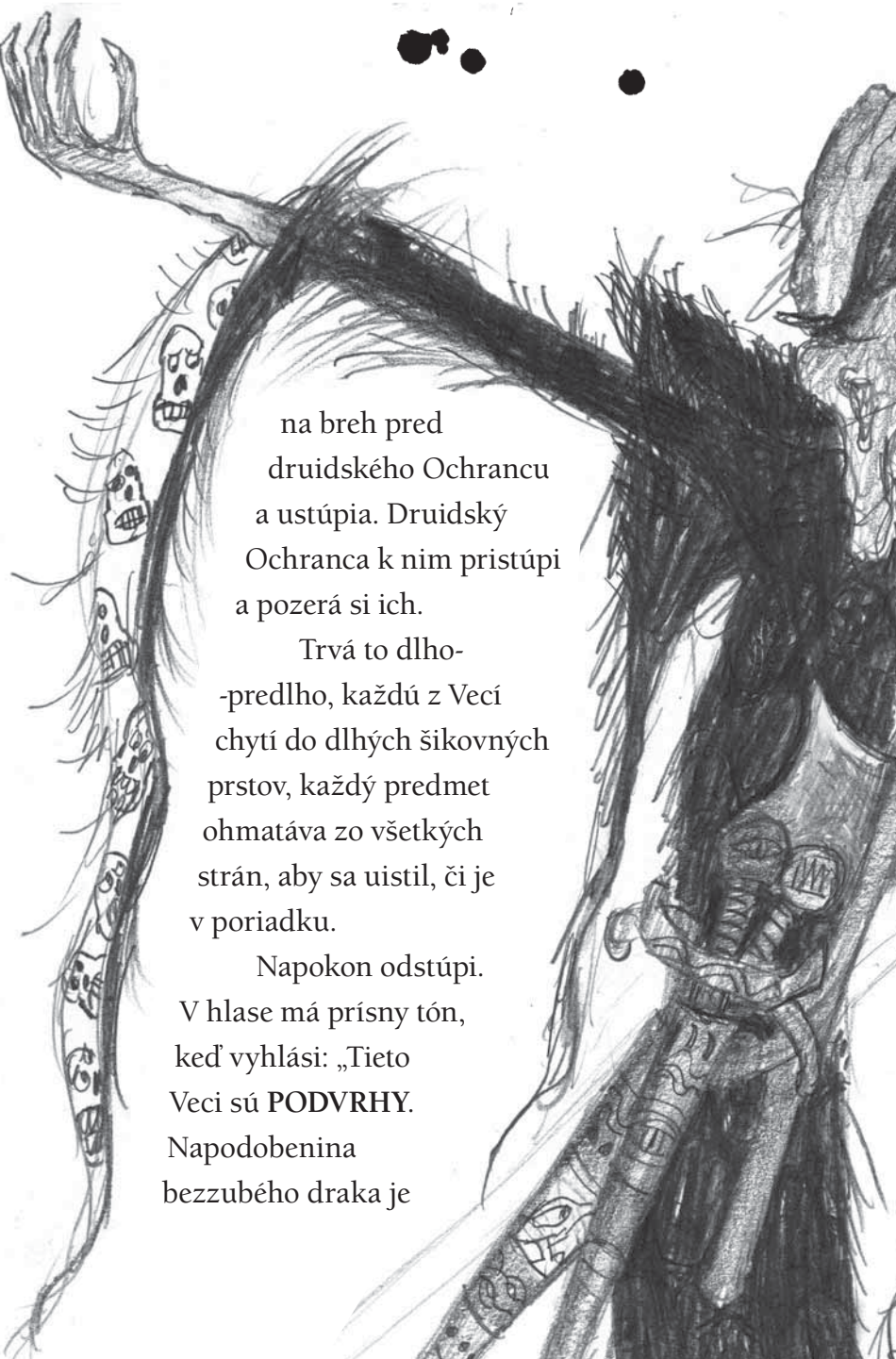
„Priniesol,“ odvetí OŠ Ošklilotor.

Druidský Ochranca vysloví slávnostne, no s dychtivou nádejou: „Tak mi ukáž Veci.“

OŠ Ošklilotor luskne prstami na sprievodcov a tí prinášajú Veci jednu za druhou.

Sú to: drak bez zubov, Temnobradov druhý najlepší meč, rímsky štít, šíp z krajiny, ktorá neexistuje, kameň z dračieho srdca, tikajúca vec, kľúč, trón, koruna a Dračí drahokam.

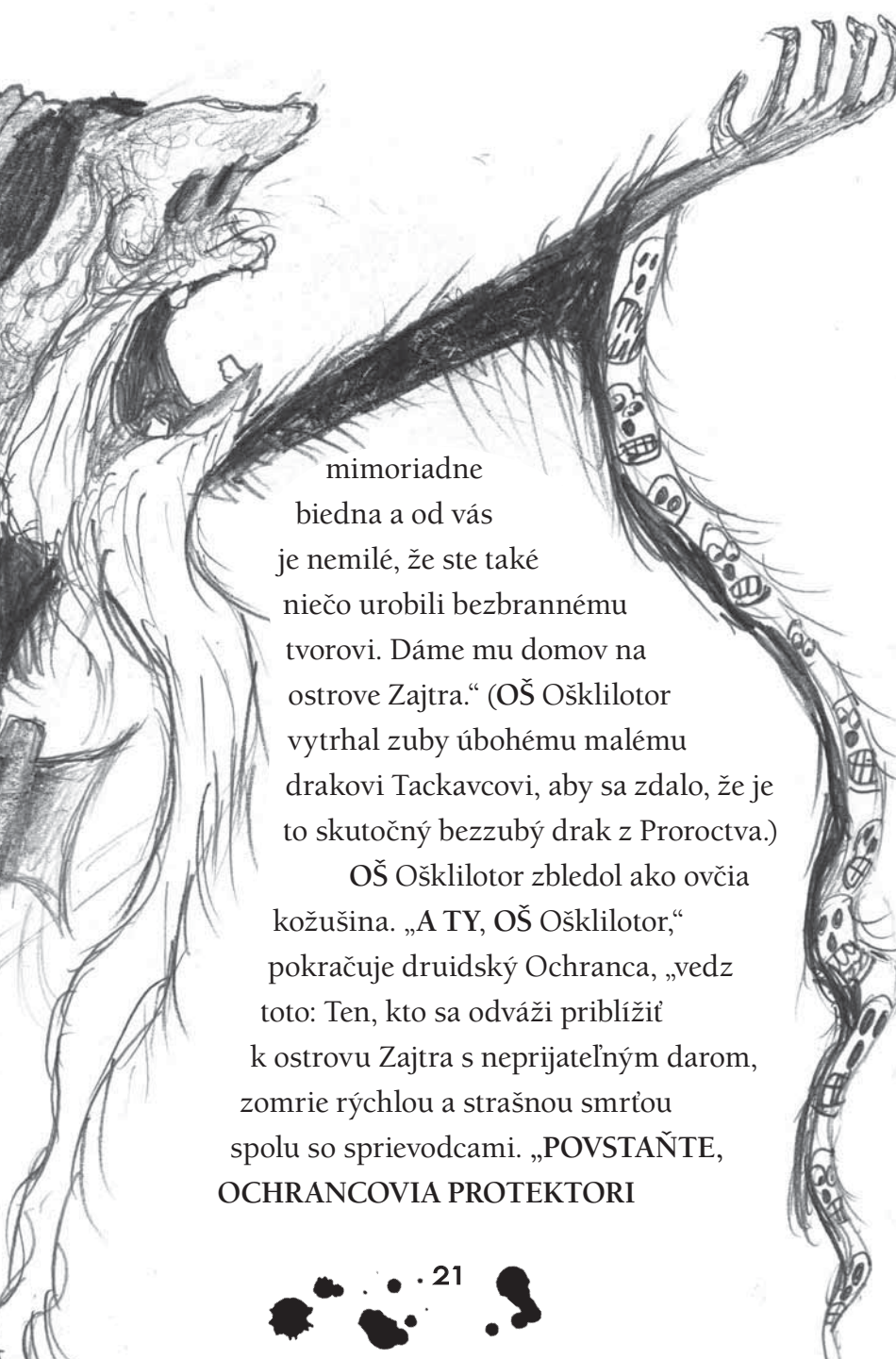
Sprievodcovia OŠa Ošklilotra ich poukladajú

na breh pred
druidského Ochrancu
a ustúpia. Druidský
Ochranca k nim pristúpi
a pozerá si ich.

Trvá to dlho-
-predlho, každú z Vecí
chytí do dlhých šikovných
prstov, každý predmet
ohmatáva zo všetkých
strán, aby sa uistil, či je
v poriadku.

Napokon odstúpi.
V hlase má prísny tón,
keď vyhlási: „Tieto
Veci sú **PODVRHY**.
Napodobenina
bezzubého draka je

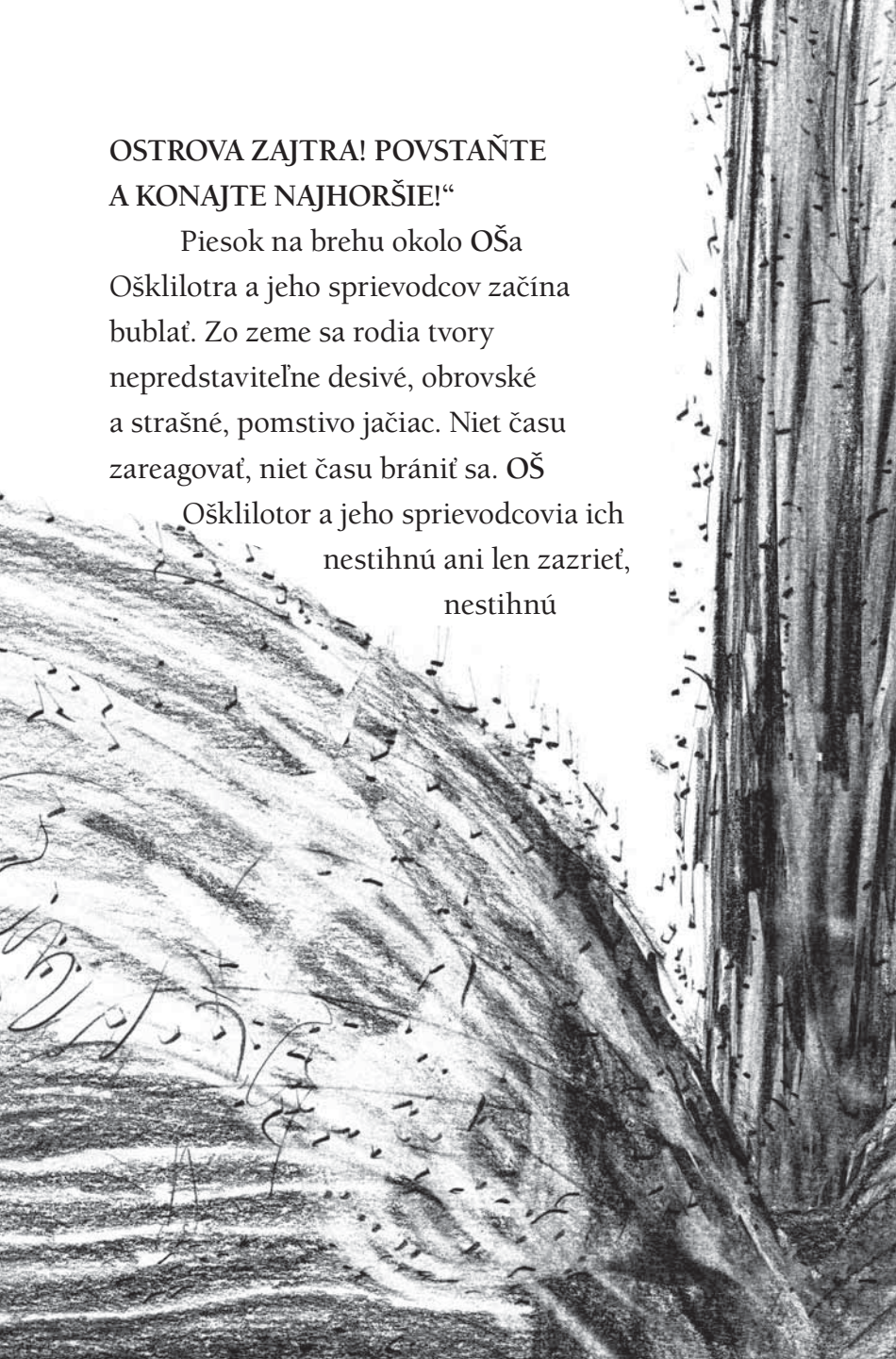
mimoriadne
biedna a od vás
je nemilé, že ste také
niečo urobili bezbrannému
tvorovi. Dáme mu domov na
ostrove Zajtra.“ (OŠ Oškliotor
vytrhal zuby úbohému malému
drakovi Tackavcovi, aby sa zdalo, že je
to skutočný bezzubý drak z Proroctva.)

OŠ Oškliotor zbledol ako ovčia
kožušina. „A TY, OŠ Oškliotor,“
pokračuje druidský Ochranca, „vedz
toto: Ten, kto sa odváži priblížiť
k ostrovu Zajtra s neprijateľným darom,
zomrie rýchlou a strašnou smrťou
spolu so sprievodcami. „POVSTAŇTE,
OCHRANCOVIA PROTEKTORI

OSTROVA ZAJTRA! POVSTAŇTE A KONAJTE NAJHORŠIE!“

Piesok na brehu okolo Oša
Ošklilotra a jeho sprievodcov začína
bublať. Zo zeme sa rodia tvory
nepredstaviteľne desivé, obrovské
a strašné, pomstivo jačiac. Niet času
zareagovať, niet času brániť sa. OŠ

Ošklilotor a jeho sprievodcovia ich
nestihnú ani len zazrieť,
nestihnú

zbadať, či sú to draky alebo ešte
niečo horšie.

Tvory sa zmocnia OŠa
Ošklilotra, zmocnia sa jeho
stúpencov, ktorí revú a metajú sa.
Letia dohora, stále dohora, hore
k oblohe, čoraz vyššie do mračien,
do zadúšajúceho ľadu a ohňa horných
vrstiev ovzdušia, a prestanú existovať.
Na zem sa vrátia ako popol a červený
dážď.

Takto sa pomstia Ochrancovia ostrova Zajtra tým, čo sa pokúsia vstúpiť na jeho breh bez správnych Vecí.

Druidský Ochranca vzdychne. Zľahučka hladká po hlave úbohého bezzubého draka Tackavca, ticho ho chlácholí, že bude dobre. A sám pre seba si šepká: „Ešte dva dni... Už iba dva dni, aby prišiel hrdina a všetkých nás zachránil.“

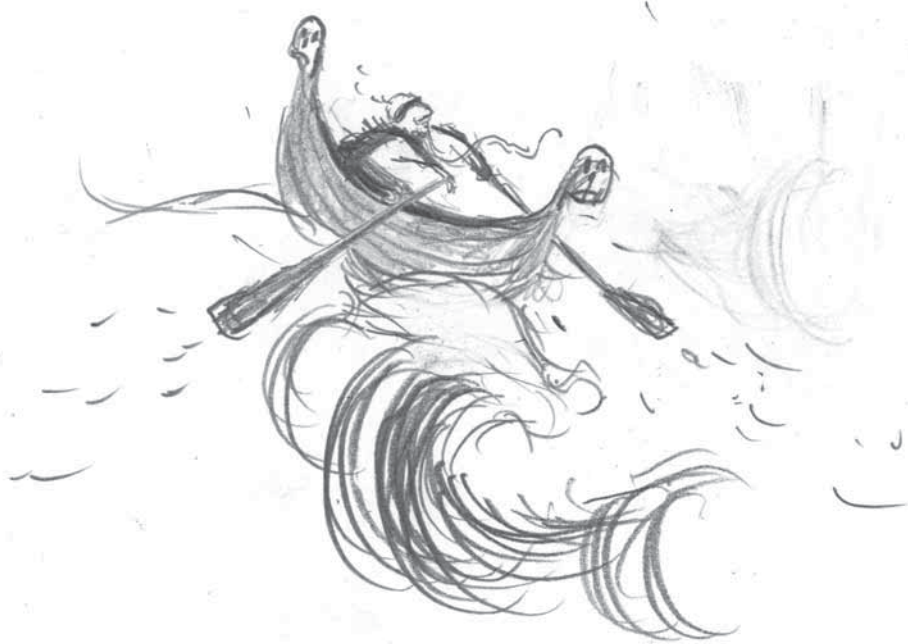
Ustato nasadne naspäť do malého člna. V skutočnosti už ani nečaká, že hrdina príde. A prečo by aj čakal? Tento obrad sa koná už deväťdesiatdeväť rokov a zakaždým prišli iba nehodní. A tak ten starý muž začne zomdlene veslovať späť na ostrov Zajtra.

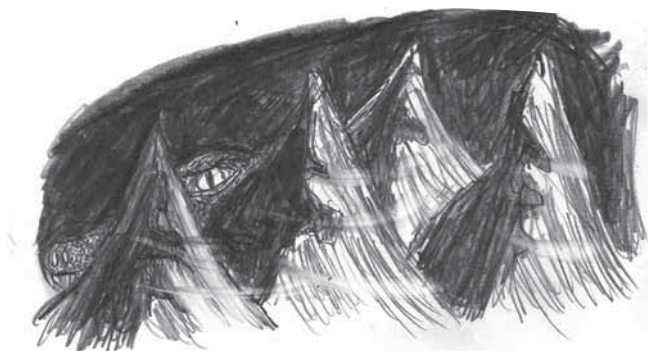
Ešte dva dni bude vyzývať hrdinu, aby prišiel a nárokoval si korunu. Ak nepríde ani v jedenásty deň v predvečer Zániku, bude neskoro. Temnobradov rozkaz spred storočia sa nedá obísť. Hranice ostrova Zajtra sa zavrú až do nasledujúceho roka.

Na budúci rok už bude naozaj **NESKORO**. Drak Zúrivec dovtedy zmocnie ešte viac. Ostáva iba tento rok, je to ich jediná šanca.

Hrdina musí prísť a nárokovať si trón so všetkými Stratenými vecami v jedenásty deň Zániku...

... Inak je všetko stratené.

PROLÓG ŠTIKŮTA STRAŠNÉHO ŠTUKOVCA III., POSLEDNÉHO Z VEĽKÝCH VIKINSKÝCH HRDINOV

Posledné dve knihy mojich pamätí sa odohrávajú len v priebehu štyridsiatich ôsmich hodín počas posledných dvoch dní Zániku, keď som mal štrnásť rokov, a chcem vás varovať, že sú najtemnejšie, najhroznejšie a písalo sa mi o nich najťažšie. Bol to totiž čas, keď som čelil príšerným Temnobradovým Ochrancam protektorom ostrova Zajtra, a aj ohromnej sile a hnevu draka Zúrivca.

Bolo to obdobie, v ktorom draky stáli pred vyhubením.

Na začiatku tejto knihy zachvátila Súostrovie vojna, draky a ľudia sa usilujú navzájom zničiť a mňa prenasledujú draky Dračej vzbury, striga a Alvin Zradný.

Obzerám sa späť na toho bledého, chudého štrnásťročného chlapca, akým som kedysi bol, a veľmi sa oňho strachujem, lebo ešte nevie, čo ho

čaká. Žije počas hroznej vojny, takže už videl smrť, no dosiaľ nestratil nikoho blízkeho milovaného. Začína si uvedomovať, čo znamená niesť bremeno viny a zodpovednosti vodcu. Ešte však toto bremeno neprijal ako svoj osud a údel.

Podarí sa mu nakoniec draky zachrániť?

Túžim mu pomôcť.

Rád by som vystrel ruku ponad priepasť hviezd, času a priestoru a podal mu ju, pomohol mu v tom. Žije však v minulosti, v onej ďalekej krajine, a nech by som čo ako hlasno volal, nebude ma počuť.

Som už starý, veľmi starý, a keď sa spätne dívam na svoj život, vidím príčiny a pohnútky tých temných čias.

Veľké veci vznikajú iba z lásky a z bolesti.

Veľký meč treba vyrobiť z tej najlepšej ocele. No či je naozaj veľký, to sa uvidí podľa toho, čo sa s ním stane až *potom*, keď bude vytvorený.

Voláme to skúšanie meča.

Meč sa tlčie, búši a vbíja do svojho tvaru blýskavým kladivom. Strčí sa do prudkého ohňa, kde zmäkne, nato sa rýchlo zakalí vo vode, kde opäť stvrdne. Čím vyššia je teplota, čím prudší je oheň, tým odolnejším a väčším sa napokon meč stane.

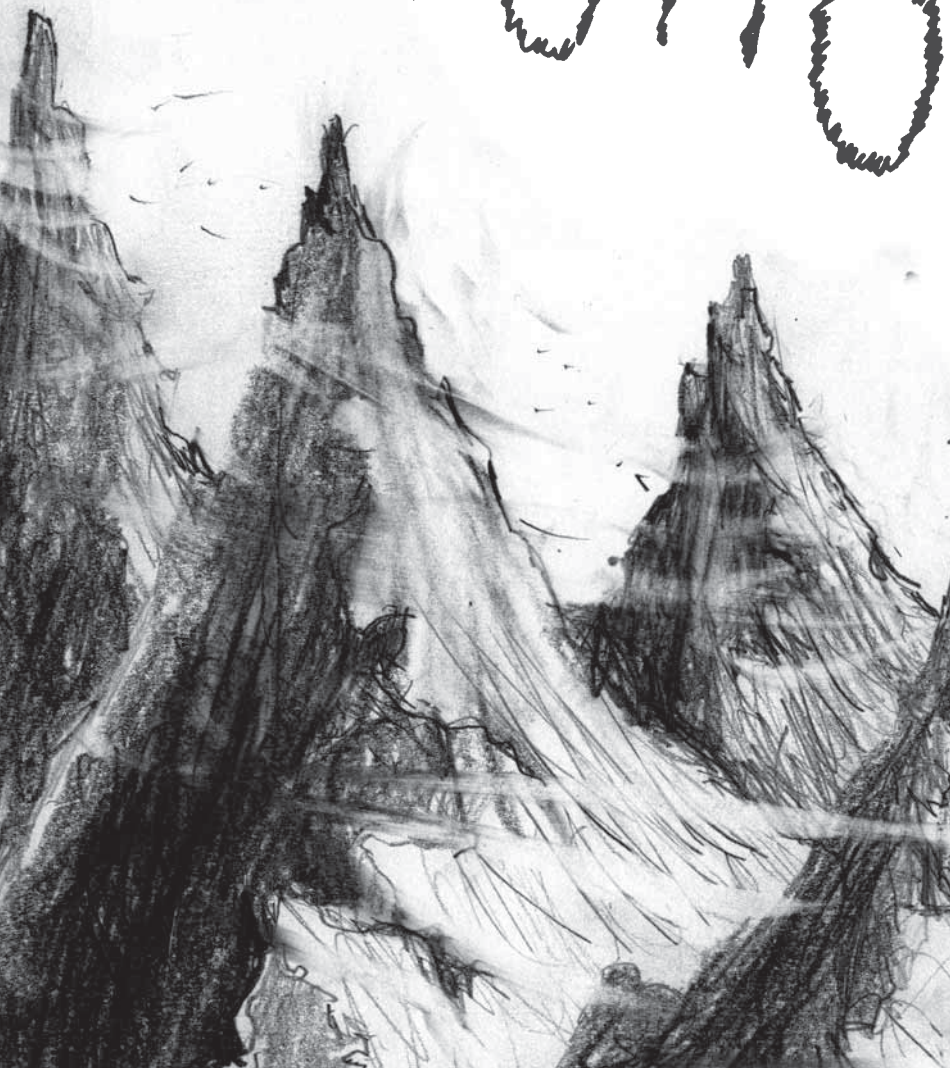

Celý proces skúšania môže meč vytvoriť, alebo
ho zlomiť.

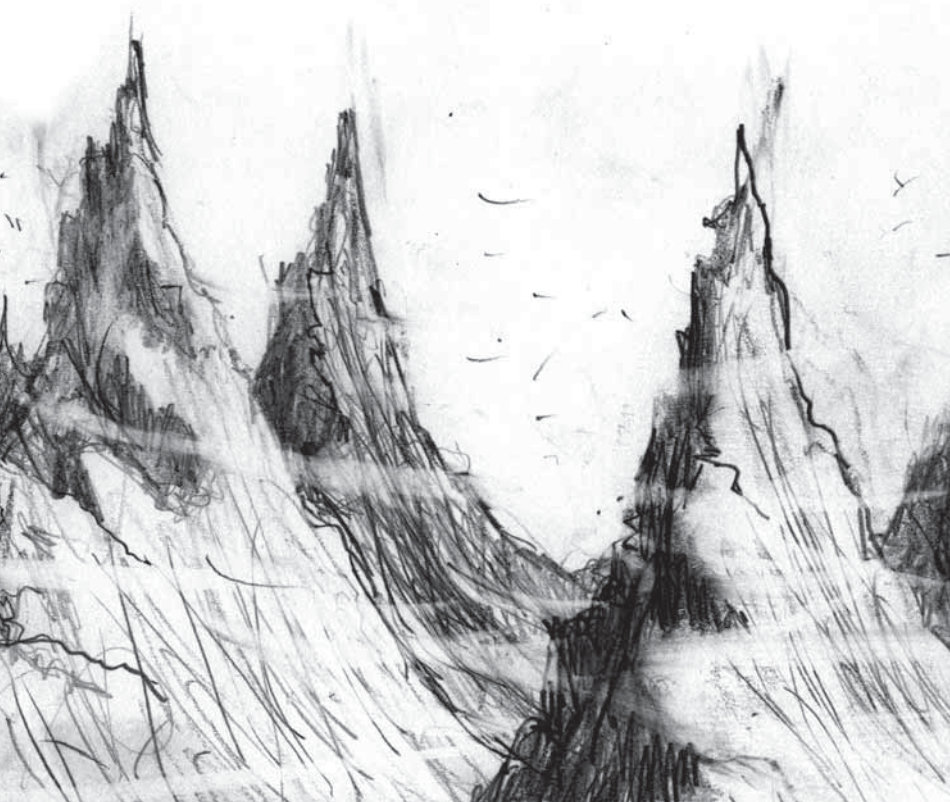
A to isté možno povedať o vytváraní hrdinu.

POMO

C!

1. MAMA POVEDALA: „NEVYCHÁDZAJ ZO SKRÝŠE.“

Vo Vražedných horách bola mrazivá hmlistá noc.

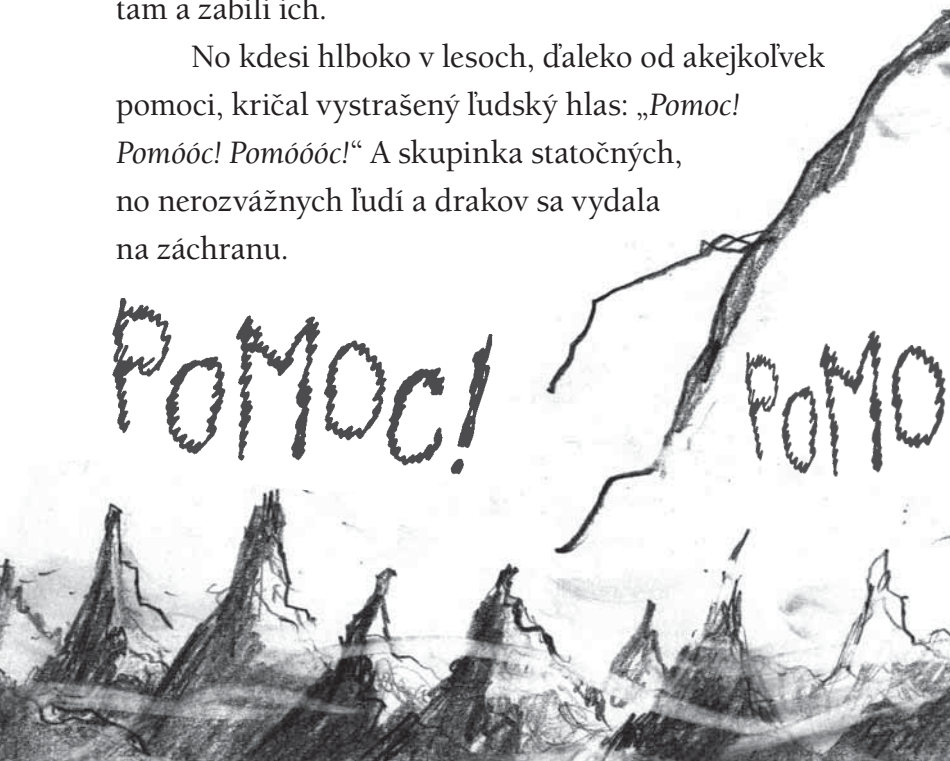
Vhodná noc na zradu.

V tomto vojnovom čase sa ľudia nemali potulovať vonku po lesoch Vražedných hôr. Keby draky Dračej vzbury zavetrili čo len *náznak*, že v hmlistých horských priesmykoch sa medzi obhorenými stromami pohybujú ľudia, vyrazili by tam a zabili ich.

No kdesi hlboko v lesoch, ďaleko od akejkoľvek pomoci, kričal vystrašený ľudský hlas: „*Pomoc!* *Pomóóc!* *Pomóóóc!*“ A skupinka statočných, no nerozvážnych ľudí a drakov sa vydala na záchranu.

POMOC!

POMO

c!

Štikút Strašný Štukovec Tretí sedel na chrbte draka Smrtiaceho tieňa a letel tak nízko nad vrcholmi stromov, že drakove pomaly mávajúce krídla sa každú chvíľu ošuchli o najvyššie obhorené konáre.

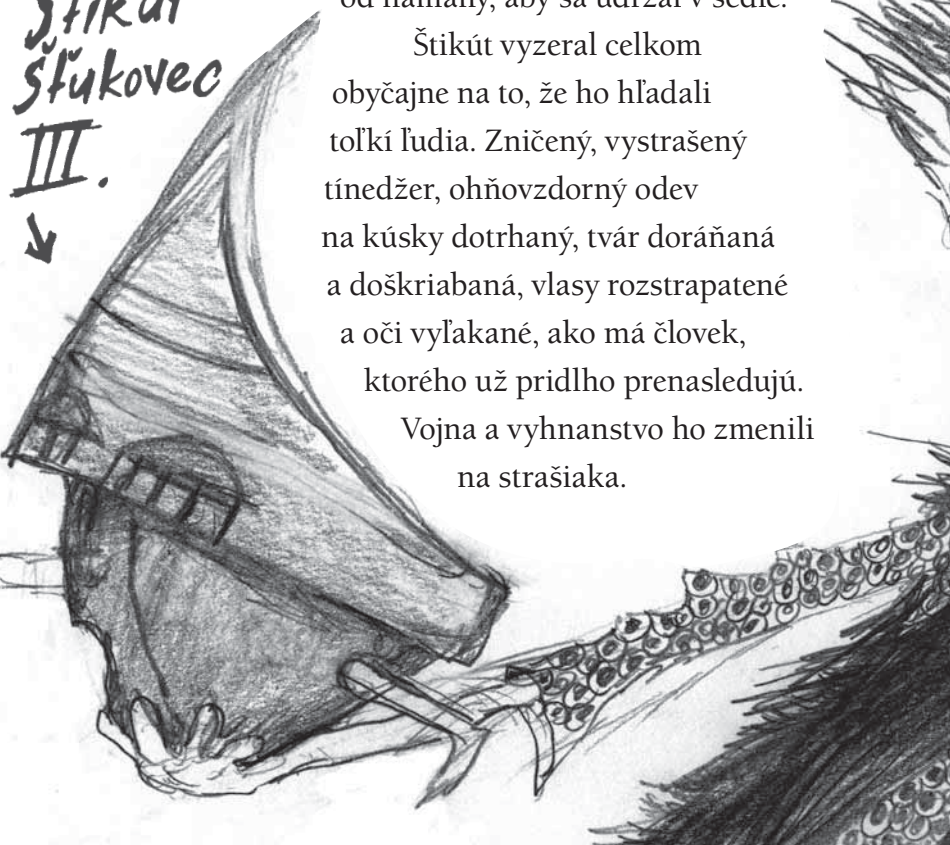
Draky Smrtiace tiene sú chameleóny, a tak bol tento krásny trojhľavý tvor sfarbený presne ako polnočná obloha aj s hviezdami, ktoré sa mu pomaly presúvali po ligotavých bokoch.

Štikútovi sa triasli kolená od námahy, aby sa udržal v sedle.

Štikút vyzeral celkom obyčajne na to, že ho hľadali toľkí ľudia. Zničený, vystrašený tínedžer, ohňovzdorný odev na kúsky dotrhnaný, tvár doráňaná a doškriabaná, vlasy rozstrapatené a oči vylakané, ako má človek, ktorého už pridľho prenasledujú.

Vojna a vyhnanstvo ho zmenili na strašiaka.

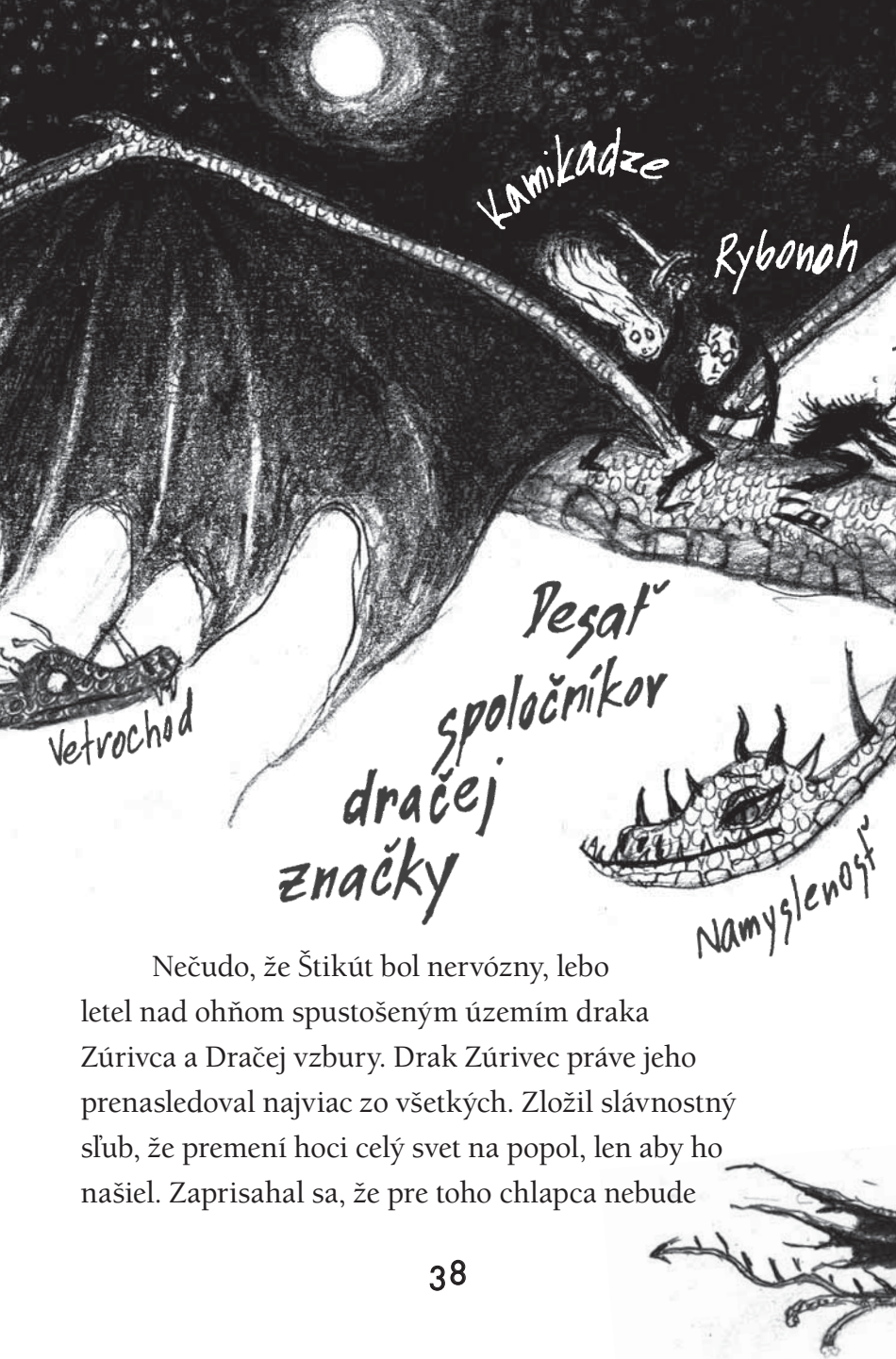
Štikút
Štukovec
III.
↓

Meč držal vytasený, v ušiach mu dunelo od prenikavého chladu ostrého vetra - a s divo búšiacim srdcom nazeral ponad krídlo letiaceho Smrtiaceho tieňa na sčernatú pustatinu dolu. Pátral, odkiaľ ten žalostne kričiaci hlas prichádza.

„*Pomoc! Pomóóc! Pomóóóc!*“ kričal hlas a po chvíli zbadal neduživý svit táborového ohňa horiaceho hlboko v lese. Blikotal, zhasínal a znova blikotal ako svätojánska muška, alebo ako keď v niekom prebleskuje zvedavosť.

kamikadze

Rybonoh

Vetrochod

Pesť
spoločníkov
dračej
značky

Namyslenosť

Nečudo, že Štikút bol nervózny, lebo letel nad ohňom spustošeným územím draka Zúrivca a Dračej vzbury. Drak Zúrivec práve jeho prenasledoval najviac zo všetkých. Zložil slávnostný sľub, že premení hoci celý svet na popol, len aby ho našiel. Zaprisahal sa, že pre toho chlapca nebude

nikde bezpečný úkryt - nijaká skala, nijaký ostrov, nijaká jaskyňa ani útes. Výsledkom nepričetnej a šialenej Zúrivcovej štvance bola široko-ďaleko roztavená, zmrzačená zem, dokmášané mŕtve stromy, ohňom ošľahané zvyšky roztrieskaných útesov.

„Och, pre Thora,“ zašepkal Štikútov najlepši

kamarát Rybonoh, ktorý sedel na Smrtiacom tieni za ním.

Rybonoh bol ešte vychudnutejší a zničenejší než Štikút, ak to vôbec bolo možné. Rozbité okuliare mu nebezpečne sedeli na končeku nosa. „Dračia vzbura nás môže roztrhať na kúsky! Tvoja mama povedala - **V NIJAKOM PRÍPADE NEVYCHÁDZAJTE ZO SKRÝŠE**,“ protestoval Rybonoh. „Stačí nám zostať v skrýši ešte dva dni, do predvečera Zániku,

